

Ved fremsættelsen udtalte *landbrugsministeren* bl. a.:

„Som det vil erindres, har landmændene i høståret 1948—49 været pligtige at aflevere deres rug til autoriserede handlende til en pris af 36 kr. pr. 100 kg. Ved videresalg af rugen er der, selvom denne har passeret mere end een autoriseret handlende, tilladt et tillæg til de 36 kr. på højst 2 kr. 25 øre pr. 100 kg til dækning af avance og afholdte omkostninger af enhver art såsom fragt, assurance m. v. Endelig har møllerne i 1948—49 betalt en købs- og formalingsafgift på 4 kr. 75 øre pr. 100 kg, således at rugen har stået møllerne i 43 kr. pr. 100 kg. Købs- og formalingsafgiften, der indgår i maksimalpriskalkulationen, og som bl. a. anvendes til en lagerlejeordning for møllerne, har givet et vist overskud, som hidtil har været anvendt til formindskelse af statens tilskud til rugbrødspriserne.

Når nu *rugprisen bliver genstand for fri prisdannelse*, og møllerne får fri adgang til køb af rug, bortfalder al lagerlejebetaling fra det offentliges side for rugs vedkommende, og fremtidig vil rugen kun stå møllerne i højst 2 kr. 25 øre over dagsprisen for rug fra landmand eller cif dansk havn. Hvor stor dagsprisen på dansk eller udenlandsk rug vil blive, er det vanskeligt at skønne over i øjeblikket, men der er handlet dansk rug af ny høst til 33—34 kr., og da udenlandsk rug antages at koste nogenlunde det samme, skulle der altså kunne blive en reduktion i rugprisen til møller på ca. 7 kr. pr. 100 kg. Man regner med, at dette vil betyde en formindskelse af statstilskuddet fra ca. 42 mill. kr. til ca. 30 mill. kr. pr. år, men da det er tanken også at *opgive kravet om iblanding af strømøl i rugbrødet*, vil man dog ikke opnå den fulde besparelse, thi i stedet for strømøl til 22 kr. pr. 100 kg skal der indgå dyrere rug i brødet.

Som anført i bemærkningerne til lovforslaget er det *vanskeligt at opretholde en maksimalpris på mel og brød af rug samtidig, at der er fri prisdannelse på rugen*. Fra forskellig side, navnlig fra prismyndighederne, har man imidlertid ytre betænkelighed ved at forlade maksimalprisordningen, så længe statstilskuddet bibeholdes. Der foregår for tiden visse forhandlinger og overvejelser med hensyn til, hvorledes sagen bedst kan gribes an. Muligvis bibeholdes maksimalprisordningen, og i så fald er den hidtil gældende lovhjemmel tilstrækkelig, men hvis man skulle komme ind på at bibeholde statstilskudsordningen, dog med et konstant tilskud, og ophæve maksimalprisen på mel og brød af rug, således at mel- og brødsprisen skulle stige eller falde i takt med ændringer i rugprisen, må bemyndigelsen udvides som angivet i det nu forelagte lovforslag, hvorefter ordningen vil kunne gennemføres på den måde, som det efter afslutningen af de fornævnte forhandlinger og overvejelser måtte findes mest hensigtsmæssigt.“